

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Р1 448/2021

26.08.2021. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Новак Филиповић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Душан Вјештица, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Вишег суда у Београду и Апелационог суда у Београду, на седници одржаној 26.08.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање о жалби тужиоца, изјављеној против пресуде Другог основног суда у Београду П 2814/14 од 05.12.2016. године, стварно је надлежан Апелациони суд у Београду.

Образложење

Други основни суд у Београду, пресудом П 2814/14 од 05.12.2016. године, одбио је као неоснован компензациони приговор (став први изреке). Обавезао је туженог да исплати тужиоцу на име дуга износ од 430.000,00 динара и то: износ од 66.000,00 динара, са законском затезном каматом од 09.01.2011. године; износ од 66.000,00 динара, са законском затезном каматом од 09.02.2011. године; износ од 66.000,00 динара, са законском затезном каматом од 09.03.2011. године; износ од 66.000,00 динара, са законском затезном каматом од 09.04.2011. године и износ од 66.000,00 динара, са законском затезном каматом од 09.05.2011. године; све са законском затезном каматом од 09.06.2011. године, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења (став други изреке). Обавезао је туженог да накнади тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 81.800,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема писаног отправака пресуде, под претњом принудног извршења (став трећи изреке).

Против наведене пресуде, тужилац је изјавио жалбу из свих законом прописаних разлога и предложио да првостепени суд исправи своју одлуку у побијаном делу става другог изреке, тако што ће додати да се тужени обавезује да исплати тужиоцу и износ од 100.000,00 динара, те да одлуку о трошковима парничног поступка измени тако што ће обавезати туженог да накнади тужиоцу трошкове парничног поступка досуђене по првостепеној пресуди у износу од 81.800,00 динара, увећане за састав жалбе у износу од 12.000,00 динара и да уколико првостепени суд не изврши исправке, ову жалбу проследи Апелационом суду на даљи поступак.

Апелациони суд у Београду, решењем Гж 1567/17 од 06.04.2017. године, вратио је списе предмета Другом основном суду у Београду, ради допуне поступка.

Други основни суд у Београду, решењем П 2814/14 од 24.05.2017. године, исправио је пресуду тог суда П 2814/14 од 05.12.2016. године, тако што је у ставу другом изреке пресуде, као алинеја шест додао: „износ од 100.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 09.06.2011. године, све у року од 15 дана од дана пријема писаног отправака пресуде, под претњом принудног извршења“, док се истим брише трећи и четврти ред става другог изреке пресуде, иза додате шесте алинеје: „све са законском затезном каматом од 09.06.2011. године, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења“ (став други изреке). Констатовао је да у преосталом делу пресуда остаје неизмењена (став други изреке). Одбио је као неоснован предлог тужиоца за исправку исте пресуде у делу за досуђене трошкове парничног поступка, којим је тражио да суд призна и трошкове у износу од 12.000,00 динара на име састава жалбе (став трећи изреке).

Против наведеног решења тужилац је изјавио жалбу, са предлогом, да суд донесе решење којим ће у трошкове поступка уврстити и износ за састав жалбе на пресуду у износу од 12.000,00 динара и састав ове жалбе у износу од 12.000,00 динара и обавезе туженог да накнади тужиоцу трошкове парничног поступка у укупном износу од 105.800,00 динара.

Врховни касациони суд, решењем Р 2919/2019 од 06.06.2019. године, одредио је Виши суд у Сомбору за поступање у овом предмету.

Виши суд у Сомбору, решењем Гж 1246/2019 од 29.07.2019. године, одбио је жалбу тужиоца и решење Другог основног суда у Београду П 2814/14 од 24.05.2017. године, у побијаном одбијајућем делу потврдио (став први изреке) и одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по жалби (став други изреке).

Апелациони суд у Београду, решењем Гж 2575/21 од 02.06.2021. године, огласио се стварно ненадлежним за одлучивање о жалби тужиоца изјављеној против одлуке о трошковима поступка, садржаној у ставу трећем изреке пресуде Другог основног суда у Београду П 2814/14 од 05.12.2016. године, исправљене решењем истог суда П 2814/14 од 24.05.2017. године и списе предмета уступио Вишем суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду. У образложењу је указао, да, како је тужилац изјавио жалбу само против одлуке о трошковима поступка, која је садржана у ставу трећем изреке првостепене пресуде, а не против одлуке о главној ствари, да је за одлучивање о жалби стварно надлежан Виши суд, због чега је одлучио као у изреци.

Виши суд у Београду, није прихватио стварну надлежност, већ је уз допис Гж 17559/21 од 07.07.2021. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду, ради одлучивања о сукобу стварне надлежности између судова исте врсте. У образложењу је указао, да је Апелациони суд у Београду одлучивањем о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Другог основног суда у Београду П 2814/14 од 05.12.2016. године и доношењем решења Гж 1567/17 од 06.04.2017. године, засновао своју надлежност за одлучивање о изјављеној жалби против првостепене пресуде. Затим, како је исправљена пресуда Другог основног суда у Београду П 2814/14 од 05.12.2016. године то је одлучено о главној ствари, а не и о трошковима поступка и да је на Апелационом суду у Београду да одлучи о жалби у делу у коме није одлучено.

Врховни касациони суд је одлучујући о сукобу стварне надлежности на основу одредбе члана 22. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр.116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18-УС, 87/18 и 88/18-УС), утврдио да је за одлучивање у другом степену о изјављеној жалби тужиоца, против првостепене пресуде стварно надлежан Апелациони суд у Београду.

Према томе, како је Апелациони суд у Београду доношењем решења Гж 1567/17 од 06.04.2017. године, којим је вратио списе предмета првостепеном суду ради допуне поступка, засновао своју надлежност и решењем првостепеног суда о исправци поступљено у складу са предлогом из жалбе за износ од 100.000,00 динара и одбијен захтев за исправку у делу за износ од 12.000,00 динара на име трошкова састава жалбе, то се Апелациони суд у Београду није могао огласити стварно ненадлежним за одлучивање о жалби тужиоца, изјављеној против првостепене пресуде, због чега је стварно надлежан за даље поступање у овом предмету на основу одредбе члана 24. став 1. тачка 3. Закона о уређењу судова.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 22. став 1. ЗПП одлучио као у изреци.

Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић